

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ar tau tai rūpi? 1 dalis

John Fenn, 2010 m. liepos mėn. 31 d., www.supernaturalhousechurch.org

Kokonas?

Prieš kelias savaites žiūrėjau filmą apie tai, kaip gaminamas šilkas. Jūs tikriausiai žinote pagrindinius dalykus: šilkverpio vikšras, maitindamasis šilkmedžio lapais, užauga daugmaž iki 3cm pločio ir 7,6 cm ilgio ir, prieš pavirsdamas lėliuke, susiverpia šilko kokoną. Vienas vikšras suverpia apie 4000 pėdų ilgio siūlą (1,2 km). Kad gautum šilką, vabzdžių lėliukės turi būti nužudytos, paprastai tai daroma išverdant kokoną vandenyje. Tada darbininkai rankomis suranda siūlo galą, jį išvynioja ir suverpia sudėję nuo 3 iki 100 siūlų į vieną. Tai priklauso nuo to, kokio storio siūlą reikia pagaminti.

Pavasarij per žinias buvo paskelbta, kad per vienerius metus, nuo 2008 iki 2009 metų vidurio, dėl tikėjimo buvo nužudyta apie 176.000 krikščionių vien dėl to, kad jie tikėjo Jėzumi. Šis skaičius gerokai viršija 1990 metų statistinius duomenis 130.000 (www.wnd.com/index.php?fa=PAGE.printable&pagelid=143493) Kyla klausimas: Ar mes, gyvenantys vakaruose, gyvename kokonuose?

Ar mes susiverpėm labai brangius šilko siūlus ir susivyniojome į juos, kad izoliuotume save nuo realybės? 176.000 mūsų brolių kasmet miršta už tikėjimą, kurį mes laikome savaime suprantamu dalyku. Ar mes tuos keistų doktrinų, užimančių MŪSŲ laiką, šilko siūlus eksportuojame į kitas tautas, kad ir jos būtų jų užvaldytos? Užvaldytos klestėjimo doktrinų, nesibaigiančių ginčų Bažnyčios paėmimo klausimais arba paskutinių dienų pranašysčių apie ateinančias nelaimes?

Taip, būtent toks ir yra amerikietiškas tikėjimo stilius kai kuriems. Mes suverpėme šituos siūlus vieną po kito, kol susidarė visiems matomas kokonas, uždengęs aplinkinį pasaulį ir izoliavęs mus vieną nuo kito. Padarė žmogumi, tūnančiu kokone, žmogumi, esančiu tarp kitų žmonių, kurie taip pat tūno kokonuose. Ir dar blogiau: kokonuose esantys žmonės susirenka dideliame kokonų pastate, vadinamame bažnyčia, ta bažnyčia jungiasi su kitomis kokonų bažnyčiomis bei kokonų mokytojais, ir toks pasaulis jiems atrodo visai geras. Bet aš siūlau tiems, kurie gali girdėti, paklausti, ką kalba Dvasia. O Dvasia kalba, kad dabar daugelis kokonų išgyvena tokį laiką, kada jie išvyniojami siūlas po siūlo, ir tai yra mirtis jų pačių pasirinktam aklumui.

Įslenka baimės dvasia

Vienas iš daugelio dalykų, kuriuos man pasakė Viešpats aplankymo metu, (tą patį kalbėjo man ir Tėvas), yra tai, kad ateina toks laikas, kad kai kurie tikintieji supras, jog tai, kas jų manymu, yra stiprus tikėjimas, iš tikrųjų nėra tikėjimas. Tai yra tie žmonės, kurie savo viltis ir pasitikėjimą sudėjo į doktrinas, apsvyniojo tų mokymų siūlais, manydami, kad pažinti doktriną yra tas pats, kas ir pažinti Viešpatį, tačiau iš tikrųjų jų tikėjimas nėra tikėjimas Dievu.

Štai kodėl daugelis Kristaus Kūne dabar patiria baimę. Jie gyveno kokone ir norėtų, kad visa tai tęstųsi ir toliau. Jie yra sukrėsti pasaulio įvykių ir pranašišku žodžiu apie tai, kas dar gali įvykti, tuo parodydami, kur glūdi jų tikrasis saugumas.

Tėvas man pasakė, kad dėl šito poreikio Jis pasaulio įvykius panaudos kaip katalizatorių tam, kad žmonės iš tiesų ieškotų ir siektų pažinti Jį. Aš sakau, jog į pasaulį ateina „Tėvo pažinimo prabudimas“. Pasaulio įvykiai sukelia nežinomybės, neuztikrintumo jausmą.

Prisiminkime, ką Jėzus pasakė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jn 14:6). Tikslas yra Tėvas, bet ne Jėzus. Jėzus yra kelias, bet Tėvas yra mūsų tikslas. Štai kas dabar ateina į Kristaus Kūną, ir tai yra susiję su namų bažnyčiomis, kuriose yra tarpusavio ryšiais pagrįstas tikėjimas. Žmonės trokšta susirinkti neformalioje aplinkoje, kad Tėvas galėtų veikti jų tarpe taip, kaip Jis nori – ir tai geriausiai pavyksta tada, kai yra namų bažnyčių susirinkimuose stiprūs tarpusavio ryšiai.

Kas tau? Aš mažiau apie pranašiškus žodžius, kuriuos Barbara ir aš esame gavę iš Viešpaties ir tuos, kurie dabar ištariami Kristaus Kūne. Aš taip pat prisiminiau tą laiką, kai mes su Barbara dar buvome paaugliai ir Viešpats apreiškė mums, kad tai, ką Jis mums yra numatęs, atsiskleis tuo metu, kai pasaulis patirs didelį sunkumą. Tai, ką mes darysime, vystysis ir tęsis, klestės ir augs, priešingai tam, ką matysime vykstant aplink mus.

Aš taip pat mažiau apie keletą pranašišku žodžių, kuriuos gavau iš žmonių, ir kurie patvirtino tai, ką mes girdėjome paauglystėje: vienas matė griūvantį pasaulį, o tuo metu tai, ką darėme mes, kilo kaip raketa.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kitas matė du lėktuvus: vienas lėktuvas, pilnas žmonių, patyrė katastrofą, tai atstovauja pasaulį, o kitas lėktuvas, kuriame buvome mes, skrido saugiai iš nelaimės vietos. Aš pasakoju apie šitas pranašystes todėl, kad noriu paruošti dirvą tam, ką ketinu pasakyti, bet ne todėl, kad bandau sukurti reklamą mūsų tarnavimui. Aš paprasčiausiai dabar mąstau apie tai.

Mąstydamas apie šiuos dalykus, aš vis sugrįždavau prie klausimo: „O kas, jeigu?“ O kas, jeigu doleris patirs visišką infliaciją? O kas, jeigu atakos prieš vyriausybės vadovus vėl pasikartos, kaip Jis yra mus perspėjęs bei liepęs melstis už juos šį ir kitą rudenį? Ar ateinančiais atostogų sezonais vėl pasikartos savižudžių atakos moliuose bei restoranuose, dėl ko Jis taip pat yra mus įspėjęs? Ar sausio – kovo laikotarpio įvykiai privers žmones išvykti iš nesaugių miestų ir apsigyventi miškuose? Jis mums kalbėjo, kad tai įvyks šį arba kitą sausį.

O kas jeigu?... kas jeigu?... kas jeigu?

Staiga Jis įsiveržė į mano mintis – drašiai ir tiesmukai: „Ar tau visa tai rūpi?“. Jis tęsė: „Ar tau tai rūpi? Aš tau pasakiau, kad tu klestėsi ir patirsi sėkmę dėl to darbo, kurį Aš tave pašaukiau padaryti. Tu esi mano tobuloje valioje. Tu esi paslėptas manyje, kaip tu ir sakai daugeliui, tu jau esi amžinybėje, tai kodėl tau visa tai, kas vyksta pasaulyje, yra svarbu? Jei aš pasakyčiau, kad Jis atkreipė mano dėmesį, tai būtų didelis sumenkimas. Mane paliko bet kokia bandžiusi prisėlinti baimė, vėl sugrįžo teisinga ir aiški ateities perspektyva, ir aš vėl susitelkiau į tą užduotį, kuri mums skirta: padaryti mokiniams, mylėti tuos, kuriuos Jis mums davė, aukoti savo gyvenimą, kad jie galėtų iš to semtis.“

Mūsų gyvenimas yra Kristuje ir Jam netrukdo pasaulio ekonomika, žemės drebėjimai, visuomeniniai neramumai. Niekas Jo nestebina. Taigi tada, kai mes mąstome apie visus tuos išpranašautus ateinančius blogus dalykus, arba kai mūsų akys atsiveria ir mes pamatome, kad kiekvienais metais dėl tikėjimo žūsta 176.000 mūsų brolių ir mąstome, kokie persekiojimai gali ateiti ir mums, mes turėtume paklausti savęs: „Ar man visa tai rūpi?“

Grįžkime atgal, pažvelkime į visumą. Pagalvokime, ką Tėvas suplanavo mums šioje situacijoje. Stebuklingas aprūpinimas, nuostabūs tarpusavio santykiai ir Jis tai darė visados. Prisimindamas praeities dienas ir kaip Jis aprūpino tave tada, galėsi pažvelgti į pasaulį ir paklausti: „Ar man tai rūpi?“

Kitą savaitę aš pasidalinsiu mintimis apie tai, kaip praktiškai atremti baimės atakas, sustiprinti dvasinį pasitikėjimą ir stuburą girdint pranašiškus žodžius apie ateinančius sunkius laikus ir kaip būti kupinu Viešpaties ramybės bei džiaugsmo.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Ar tau tai rūpi? 2 dalis

John Fenn, 2010 m. rugpjūčio mėn. 7 d., www.supernaturalhousechurch.org

Praėjusią savaitę aš dalijausi savo pamąstymais apie kelias iš Kristaus Kūno gautas pranašystes bei apreiškimus, kuriuos Barbara ir aš gavome iš Tėvo ir Viešpaties Jėzaus dar paauglystėje, apie ekonomikos naujienas, karą ir t.t., bei tai, kaip Tėvas pertraukė mano mintis šiais žodžiais: „Ar tau tai rūpi?“ Šie žodžiai tada padėjo man vėl nukreipti savo dėmesį į Jį ir į tai, kas laukia mūsų amžinybėje, ir išskleidė visų girdimų žinių bei pranašysčių keliamą baimę.

Baimė lengvai įslenka į mūsų protą ir pradeda ten viešpatauti mums to nepastebint. Mes paprasčiausiai norime viską žinoti, tačiau staiga suvokiame, kad, užuot mąstę apie Viešpaties dalykus, mes jau esame pavergti baimę atnešusios informacijos. Blogiausia, kai dėmesys atitraukiamas Jėzaus vardu! Jairas, kaip niekas kitas (Morkaus 5), turėjo priežastį pasiduoti tam dėmesio išblaškymui. Jis prašė Jėzaus išgydyti jo sergančią dukrą: „Ateik ir uždėk rankas ant jos, kad ji pagytų ir gyventų“. Jėzus, Jairas ir mokiniai patraukė jo namų link. Pakeliui išgijo kraujoplūdžiu sirgusi moteris, kuri palietė Jėzaus rūbo kraštą, ir tai, žinoma, prikaustė visų dėmesį. Tačiau einant į Jairo namus, kur turėjo būti išgydyta jo duktė, didžiausia dėmesio išblaškymo priežastis buvo ne tai.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Tuo metu, kai visų dėmesys buvo sutelktas į išgydytą moterį, atvyko pasiuntiniai ir pranešė, kad Jairo duktė mirė, ir dabar visų akys nukrypo į jos tėvą, dėl kurio jie pradėjo savo kelionę. „Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus sinagogos vyresniajam tarė: „Nebijok, vien tik tikėk“ (Mk 5:36).

Jėzus prašė Jairą sugrįžti prie to, kuo jis tikėjo iš pradžių: „Ateik, uždėk savo rankas ant jos, kad ji pagytų ir gyventų“ (Mk 5:23). Tas faktas, kad po Jairo tikėjimo išpažinimo iki Jėzaus atvykimo į jo namus mergaitė mirė, nieko nereiškė. „Nebijok, vien tik tikėk“ (Mk 5:36). Jis prašė Jairą kontroliuoti savo emocijas ir mintis bei likti susitelkusį į savo pradinį tikėjimą, kad mergaitė gyvens.

Prisimindami praėjusios savaitės „Mintis“, mes galėtume pasakyti, kad Jėzus paklausė: „Ar tau tai rūpi? (vert. Kas tau?), nebijok, tik tikėk tuo, kuo tikėjai iš pradžių“.

Grįžkime atgal

Jėzus prašė Jairo sugrįžti prie tų minčių ir emocijų, kurias jis turėjo tol, kol dar jo nebuvo pasiekusi žinia apie mergaitės mirtį, kol dar nebuvo išgydyta moteris su kraujoplūdžiu, kol dar nebuvo susirinkusi juos sekanti minia. Jis prašė Jairo savo mintimis sugrįžti atgal į tą laiką, kai jis dar negirdėjo ir nepatyrė visų tų dalykų – grįžti atgal prie sutelkto ir susikristalizavusio tikėjimo: „Ateik, uždėk savo rankas ant jos, ir ji bus pagydyta ir gyvens“ (išplėstinis vertimas iš anglų k.).

Jis prašė jo atmesti viską, kas įvyko po šito tikėjimo išpažinimo, ir žvelgti į žinią apie jos mirtį, kaip į netinkamą ir nematerialų faktą - kaip į nukrypimą nuo teisingo kurso! Nebijok, tik tikėk savo pradiniu prašymu. Tikėk pradiniu rezultatu. Tikėk pradine dalykų baigtimi. Visa kita atmesk.

Štai toks yra skirtumas tarp žmonių, kurie keičiantis aplinkybėms išsaugo savo ramybę ir tikėjimą, ir tų, kurie skaitydami pasaulio žinias ar klausydami pranašysčių pasiduoda baimei.

Pasiryškime

Lk 21:12-24 Jėzus išpranašavo šventyklos sugriovimą, kuris įvyko po 40 metų (70 metais nuo Jėzaus gimimo). Jis minėjo, kad tuo metu tikinčiuosius žiauriai persekios net šeimos nariai ir, kad kai kurie, klausantys tų žodžių, to persekiojimo metu žus.

Jėzus sakė, kad tų išdavysčių, areštų ir įkalinimų metu jie turės galimybę liudyti savo tikėjimą: „Tai bus jums proga liudyti“ (eil. 13). „Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės, nes aš jums duosiu ... išminties“ (Lk 12:12-16).

Graikų kalboje čia yra pavartotas žodis „tithemi“, kuris reiškia „dėti į širdį“, arba „pasiryžti savo širdyje“, bet jo prasmė gali būti dar stipresnė. Jn 15, 16 sutinkame šį žodį, kai Jėzus sako mokiniams: „Aš paskyriau jus“ arba „iš anksto nulėmiau“.

Kai evangelijos pagal Luką 21 skyriuje Jėzus kalba mokiniams apie šventyklos sugriovimą ir visus kitus baisius įvykius, Jis liepia „dėti kai kuriuos dalykus į širdį“ jau dabar, kad ateityje, kai viskas aplinkui grius, šitie apsisprendimai padėtų išlaikyti tikėjimą ir ramybę.

Įsitvirtinimo laikas

Prieš daugelį metų, kai mūsų neįgalūs sūnus buvo dar mažas ir mes dar nežinojome, kas jo laukia ateityje, Barbarai ir man buvo toks laikas, kai viskas aplinkui griuvo. Tuo metu, kai kovojome dėl savo sūnaus sveikatos, mes turėjome dvi picų pardavinėjimo įmones, o mūsų buhalteris pamiršo sumokėti svarbius mokesčius, nes rūpinosi savo vėžiu sergančia žmona. Taigi netikėtai mus užgriuvo žinia, kad esame įsiskolinę tūkstančius dolerių. Prie viso to aš tuo metu buvau pastoriaus padėjėju bažnyčioje, kuri turėjo savo įprastą politiką ir problemas. Atrodė, kad visas pasaulis aplink mane byrėjo ir griuvo.

Tačiau vieną dieną, mąstant, kaip pasiteisinti dėl nesumokėtų mokesčių, staiga mintyse iškilo šie žodžiai: „Kad ir kas blogiausia įvyktų tavo gyvenime, tavo ateitis danguje!“. Aš išgirdau savo atsakymą: „Taip, tai tiesa, kad ir ką man padarytų žmogus, aš vis tiek einu į dangų“.

Tai suteikė man ateities perspektyvą, kurios fone mano problemos atrodė visai mažos. Aš įsitvirtinau. Tą dieną savo širdyje įtvirtinau kai kuriuos dalykus. Nesvarbu, kuo baigsis mano derybos dėl nesumokėtų mokesčių, nesvarbu, kas vyksta su mūsų sūnumi ir ką sako gydytojai, nesvarbu, kad kažkas bando manipuliuoti dalimi bažnyčios, nesvarbu, kas atsitiks, vis tiek mano kelio pabaiga danguje. Tai suteikė man didelę ramybę.

Aš manau, kad įvairiais gyvenimo laikotarpiais mes širdyje įtvirtiname įvairius dalykus. Kai aš buvau

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

paauglys, Tėvas man pasakė, kad Jis mokys mane dalykų, dėl kurių vėliau gyvenime kai kurie manęs nekęs, bet tai bus jų problema su Juo, o ne su manimi, todėl nereikia kreipti į tai dėmesio.

Aš įsidėjau šituos žodžius į širdį ir įsitvirtinau tame, nes žinojau, kad teks kentėti nuo bažnyčios politikos, ir kai tai įvyko, aš prisiminiu savo paauglystę ir tai, ką tada dėjausi į širdį. Persekiojimų metu tai man tapo didelės ramybės ir paguodos šaltiniu.

Vėliau gyvenime turėjau sutvirtinti savo širdį dėl buhalterio aplaidumo, sūnaus ligos, ir t.t. Per gyvenimą turėjau daug progų sutvirtinti savo širdį dėl daugelio dalykų, ir visada atsiverdavo platesnė, amžina perspektyva.

Bet kokia mums iškilusi problema ir kiekviena mums priešo brukama baimė taip pat yra galimybė sutvirtinti savo širdį ir paruošti ją ateičiai. Nesvarbu, su kokiais sunkumais jūs susiduriate šiandien, ar susidursite rytoj, aš meldžiu, kad jūsų širdis būtų įtvirtinta Kristuje ir jūs galėtumėte paklausti savęs: „Ar tau tai rūpi?“ (vert. „kas tau dėl to?“).

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com